

יום ירושלים
בתנועה הרפורמית

ירושלים של זהב וירושלים של עכשיו כְּעִיר שְׁחֻבְרָה-לָהּ יַחְדָּו

מקורות, שירה ותפילה ליום ירושלים בתקופה הנוכחית

הרבה מירה רגב

מה עוד אפשר לומר על ירושלים? נדמה שנאמר כבר הכל: שירים, תפילות, שבעים שמות, פיוטי קדושה וגם דוחות חניה, ארנונה, פקקי תנועה, ומסלולה של הרכבת חולים וקדושה אחדות וקנאה הכל היא מקפלת בתוכה. ובכל אופן בכל דור אנחנו פוגשים את ירושלים באופן אחר, והיא תמיד מצפן, נייר לקמוס לכאבים הגדולים של התקופה. במיוחד השנה יום ירושלים המציין את שחרורה של העיר מציף את השאלה, האם ירושלים אכן היא עיר משוחררת וחופשית? האם היא מגשימה את חזונה? והאם כעיר בירה היא מביא חזון שכזה?

נדמה שבשנה האחרונה, גל המחאות מול בית הנשיא, מעלה ביתר שאת ותוקף את הכאבים והאכזבות, אבל גם את האכפתיות העמוקה, האהבה והרצון לעמול על מנת לתקן ולרפא.

שבוע אחר שבוע מתכנסים בני העיר ונאבקים עבור ערכי החירות, הצדק והשוויון, ועליהם ניתן לומר כדברי המדרש - אל תקרי בניך אלא בוניך, בוני ולוחמי החרות. מי ייתן שנזכה לחזות בהתגשמות הנבואה של ישעיהו.

"מָה־רוּ בְּנִיךָ מְהַרְסִיךָ וּמַחְרַבִּיךָ מִמָּהּ יֵצְאוּ. שְׂאֵי סְבִיב עֵינֶיךָ וְרָאִי כֹל־מִנְקֻבְצוֹ בָּאוּ לָךְ חַי אֲנִי נְאֻם יְהוָה כִּי כֹל־מִנְקֻבְצֵי וְתִקְשְׁרִים כִּכְלָה" (ישעיהו מט' יז'-יח')

"ירושלים, בירת ישראל, היא העיר ששטחה הפיזי הוא הגדול בישראל ועם מספר התושבים הגדול במדינה. שלל המגזרים המרכיבים את הפסיפס החברתי בעיר הם חלק מהותי מהדי.אנ.איי שלה כבר שלושת-אלפים שנה. אבל בירושלים אין רוב לאף קבוצה. כולנו בתודעת מיעוט ונראה כי האתגר הגדול לכל מגזר הוא להסתפק בכך, לא לשאוף ולא לפעול להפיכת הרוב, אלא לקדם את הטוב המשותף שבו לכולם יש מקום. רק כך ניתן יהיה לממש את החזון לעיר של "כל ישראל חברים", לעיר שהיא בית תפילה לכל העמים"

הרבה ענבר בלוזר שלם מנכלית רשות הרבים

יום ירושלים בתנועה הרפורמית

תפילות מודרניות לשלום ירושלים:

תפלה לשלום ולצדק בירושלים

אדון העולמים, נוטה שמים ויוסד ארץ, אשר בראת את כל בנות ובני האדם בצלמך וכדמותך,

קים בנו את הבטחתך לאברהם צור מחצבתנו, ויתברכו בנו כל משפחות האדמה.

עורי עורי זרוע ה', השמה מעמקי ים דרך לעבר גאולים, קרעי את תהום האיבה בין עמי ירושלים עירך

וסולי לנו דרך ללכת בה, יד ביד בחרבה.

הפילי את חומות הנכור וההפרדה בינינו, ובכוחך נלבש עז, נתחזק ונאמץ, למען נבחר

בהקללה ולא בשבטיות, בשתפוח ולא בהפרדה,

בתקוה ולא בפחד, באהבת הרע ולא בכבשת הרש;

נתחזק ונאמץ, למען נבחר בחיים ובשלום.

שכינה שבקרבונו, פרשי ספת שלומך על כל שכונות ירושלים, על תלפיות ועל ג'בל אלמכבר, על רמות ועל בית חנינא, על משכנות שאננים ועל סילואן.

הכניסי את כל בנות עירך תחת כנפיה, ואת כל תושבי ארצה תחת צל אברותיה,

ואת כל המיחלים למולדתם תחת דגל אהבתך.

כאן נחסה יחדיו, ונדבר זו לזה את האמת:

פי כלנו בצלם נבראנו, כלנו לצדק נקראנו, כלנו מאותה הארץ נוצרנו ולאותו העפר נשוב.

ויתקיים בנו מהרה הכתוב: "וישב איש תחת גפנו ותחת תאנתו ואין מחריד, פי פי ה' דבר".

אמן, כן יהי רצון. / פיליפ בן-שמואל, חבר קהילת כל הנשמה בירושלים

גדלי וקדשי

במדרכותיה ושמיך

בעולמך שנברא לכבודך

ובחייך

יגלו חמתך מעיניך

שאי לשלום פניך

ודעי רק שיר אחד

הרב גדי רביב

יום ירושלים
בתנועה הרפורמית

מקורות עתיקים מתכתבים עם ירושלים של היום

כעיר שחברה־לה יחדו:

שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים לי בית ה' גלג:

עמדות היו רגלינו בשעריך ירושלים:

ירושלים הבנויה כעיר שחברה־לה יחדו:

ששם עלו שבטים שבטי־יה עדות לישראל להדות לשם ה':

כי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דויד:

שאלו שלום ירושלים ישליו אהביך:

יהי־שלום בחילך שלנה בארמנותיך:

למען אחי ורעי אדברה־נא שלום בך:

למען בית־ה' אלהינו אבקשה טוב לך:

לראות בטובת בחיריך:

ציון, הלא תשאלי לשלום אסיריך

דורשי שלומך, והם יתר עדריך

מים ומזרח ומצפון ותימן

שלום רחוק וקרוב שאי מכל עבריך

ושלום אסיר תאונה, נותן דמעיו

כטל חרמון ונכסף לרדתם על הרריך .

לבפות ענותך אני תנים, ועת אהלם

שיבת שביתך אני כנור לשיריך

אשרי מחפה וגיע ויראה עלות

אורך ויבקעו עליו שחריך

לראות בטובת בחיריך ולעלז בשמחתך

בשובך אלי קדמת נעוריך.

רבי יהודה הלוי

שירה עברית ירושלמית

ירושלים/ מראון חליל

אני רוצה את ירושלים.
לא את זאת של אלהים
ולא את זאת של רחובות שבקרה בהם
ההיסטוריה
במחול-טבח-נחפז
והם המו.

בירושלים דברים נאים יותר
כמו ערב המכנס את קהלו בבר
ופוצע את השנה בערנות הבקר עד זוב
ליל.

ובה, בעיר הזאת, יש לי
נערה שאינה מכור מחצבתי
אבל היא כדבש
משבט העזרד.

אני אוהב את ימי החל בעיר
כי יום השבתון משבית את שכרון חושי,
והעיר דומה לי בסכנה שגוברת בתוכה
כל אימת שעולה בה המלת העולים
אליה
לשוא.

בירושלים
איש אינו מפיק תועלת
(גם לא הנושא בסבלה)
מנשיקה שקבל ממי
שפשפשו בציציות האל במחסום.
ולמים, כאשר נערת נסעה —
זו משבט העזרד —
החלטתי שבירושלים
דבר אינו מענין אותי עוד.
חיפה יפה יותר.

למה ירושלים תמיד שתים, של מעלה ושל מטה
ואני רוצה לחיות בירושלים של אמצע
בלי לחבוט את ראשי למעלה
ובלי לפצוע את רגלי למטה...

בירושלים תמיד תקוה לטוב. התקוה כמו כלבה
נאמנה
לפעמים היא רצה לפני לבדוק ולהרים את העתיד
ואז אני קורא לה, תקוה, תקוה, בואי, והיא
באה אלי, אני מלטף אותה והיא אוכלת מכף ידי
ולפעמים היא נשארת מאחורי ליד תקוה אחרת
ואולי להרים את מה שהיה. ואז אני קורא לה
"יאושי"

וקורא לה בקול
"אושי, יאושי, בוא אלי", והיא באה ומתפנקת"
ואני קורא לה שוב תקוה.

**יהודה עמיחי, מחרוזת שירי ירושלים
בתוך פתוח סגור פתוח**

לירושלים עירי רציתי לומר בקול,
מילים שאני לוחש על לבה,
שתשמענה גם אזני
את אשר רוחש לה ליבי

אמיר גלבו

לשיר לירושלים

כי מציון תצא האהבה
מילים ולחן: יהונתן רזאל

כי מציון תצא האהבה
יפה, זכורה, נעימה
כמו שחיכינו לה אלפיים שנה
בארץ רחוקה

כי מציון תצא ההבנה
שלמה, זכורה, נעימה
כמו ששמענו אותה בפעם הראשונה
בארץ רחוקה

מספרת על השקט, על האדם
לוקחת אל כל המקומות הטובים שבעולם
לוקחת אותי, אותך, ובכלל

כי מאדם יוצא דבר אלוקים
מוכר, שלם, מבפנים
כמו ששמענו אותו בפעם הראשונה
בארץ רחוקה

כי מציון נצא אל העולם
יפים, מחוזקים, ביחד
כמו שעמדנו שם בפעם הראשונה
בארץ רחוקה

ונדע אז כולנו את הדרך חזרה
נשמח ונבין שכל זה קרה
ויהי ערב ויהי בוקר יום השביעי

כי מציון תצא האהבה
יפה, זכורה, נעימה
כמו שחיכינו לה אלפיים שנה
בארץ רחוקה

כי מציון תצא תורה
ודבר ה' מירושלים
הללויה

שלווה בארמונותייך

מילים: רביד פלוטניק
לחן במקור: דובי זלצר
לחן נוסף: רביד פלוטניק וישי סוויסה

יהי שלום במחזותיך
שיפתחו נא כל דרכיך
עוד תקבל מנת חלקך
תגיע למחוז חפצך
ויברכו כל אוהביך

שלווה מרחפת מעליך
שלווה בארמונותיך
ויתגשמו חלומותיך
וינוסו כל פחדיך

כי כל הטוב עוד לפניך
כן כל הטוב עוד לפניך
יהי שלום במחזותיך
שיפתחו נא כל דרכיך
ויברכו הן שתי ידייך

חייל שלך אני מאחוריך
ניצוצות בתוך עיניך
זוהרת ככוכב הליל

את טהורה את אשת חיל
את גיבורה את אשת חיל
ויתגשמו חלומותיך
ותגדלי את ילדייך

וכל הטוב עוד לפניך
כן כל הטוב עוד לפניך